

Dosarul nr. 2ra-2171/2019

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. R. Țurcanu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu).

ÎNCHEIERE

18 decembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Maria Ghervas
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Fedosii Cavcaliuc,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Fedosii Cavcaliuc
împotriva Asociației Proprietarilor de Locuințe Privatizate nr. 51/336 COOP, în proces
de insolvență cu privire la anularea ordinului nr. 8-A din 11 iunie 2015,
împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 decembrie 2017 Fedosii Cavcaliuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva APLP 51/336, în proces de insolvență cu privire la anularea ordinului nr.
8-A din 11 iunie 2015 cu privire la personal.

În motivarea acțiunii a menționat că, la 11 iunie 2015 administratorul procesului de
insolvență al APLP nr. 51/336 COOP, Oleg Bunescu, a emis ordinul nr.8-A „cu
privire la personal”, prin care a fost transferată Lidia Mititelu în funcția de
vicepreședinte a APLP nr.51/336 COOP, începând cu 11 iunie 2015.

A indicat că ordinul nr. 8-A din 11 iunie 2015 este ilegal și îi încalcă drepturile
sale, în calitate de membru al APLP nr.51/336 COOP.

Totodată, a specificat că ordinul menționat a fost emis cu încălcarea gravă a
hotărârii nr. 2i-160/15 din 11 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău.

A solicitat anularea ordinului nr. 8-A din 11 iunie 2015 „cu privire la personal”.

Prin hotărârea din 03 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central s-a respins
acțiunea ca fiind neîntemeiată.

La 31 iulie 2018 Fedosii Cavcaliuc a depus cerere de apel împotriva hotărârii din
03 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău, sediul Central, solicitând admiterea acesteia,
casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a
acțiunii.

Prin decizia din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat
de Fedosii Cavcaliuc și s-a menținut hotărârea din 03 iulie 2018 a Judecătoriai Chișinău,
sediul Central.

În acest sens, instanța de apel a conchis că prima instanță just a respins cererea de
chemare în judecată depusă de Fedosii Cavcaliuc, or, reclamantul nu a prezentat probe
utile, pertinente și veridice care ar stabili circumstanțele, invocate de către ultimul, iar la

emiterea ordinului contestat, administratorul procesului de insolabilitate al APLP nr.51/336 COOP, Oleg Bunescu, s-a condus de hotărârea din 11 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău, fapt ce atestă că ordinul contestat este emis legal și nu încalcă nici într-un mod drepturile ocrotite de lege, în calitate de membru APLP nr.51/336 COOP, precum declară apelantul/reclamant Fedosii Cavcaliuc.

Astfel, instanța de fond a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în apelul declarat de către apelant sunt similare argumentelor invocate în prima instanță, căroră instanța de judecată le-a dat o apreciere corectă, având la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art.130 Cod de procedură civilă.

La 24 septembrie 2019 Fedosii Cavcaliuc a declarat recurs împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, menționând că instanțele au examinat superficial cauza.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 11 iunie 2019.

Materialele cauzei atestă că decizia instanței de apel a fost expediată părților la data de 10 iulie 2019, fiind recepționată de către recurent la 26 iulie 2019, fapt confirmat de către acesta în cererea de recurs.

Astfel, recursul declarat la 24 septembrie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Fedosii Cavcaliuc, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Fedosii Cavcaliuc, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de către Fedosii Cavcaliuc, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Fedosii Cavcaliuc împotriva deciziei din 11 iunie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat